

کتاب زکریای نبی

Zechariah

تفسیر کتاب مقدس برای ایمانداران

نوشته

ویلیام مک دونالد

www.muhammadanism.org
May 22, 2008
Farsi

این کتاب تفسیری به منظور درک مفاهیم موجود در کتاب مقدس به رشته تحریر در آمده است. در شیوهی نگارش این کتاب سعی بر آن بوده است که از اصول صحیح فن تفسیر بهره جسته و ضمن وفادار بودن به اصول تفسیر همچنان متنی ساده و روان را ارائه نماید. بنابراین، کتاب حاضر انتخاب شایسته ای خواهد بود برای مطالعات انفرادی و گروهی. کتاب مقدس.

Believer's Bible Commentary

by

William MacDonald

This is a Bible commentary that makes the riches of God's Word clear and easy for you to understand. It is written in a warm, reverent, and devout and scholarly style. It is a good choice for your personal devotions and Bible study.

© 1995 by William MacDonald., *Believer's Bible Commentary*,
Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, pp. 2383.
— All Rights Reserved —

معرفی

«نبوت زکریا عمیقاً برای مسیحیان ارزشمند است، چونکه تأکیدات و چشم انداز آن، آشکار کننده وقایعی مرتبط با ظهور اول و بخصوص ظهور دوم مسیح و متعاقب آن احیاء قوم اسرائیل در دوران هزاره، می‌باشد.»

— میلر اف. آنگر (Merrill F. Unger)

۱. جایگاه منحصر به فرد رساله زکریا در کانون

ارجاعات متعدد عهد جدید به سه رساله: پیدایش، مزامیر و اشعیا در عهد عتیق به دلیل محتویات غنی‌شان تعجب‌آور نیست، آنچه که بیشتر موجب تعجب می‌شود اینست که در عهد جدید در حدود پنجاه بار به این کتاب کوچک چهارده فصلی اشاره شده است و بدون شک این مورد نشان دهنده این حقیقت است که این کتاب فوق‌العاده مسیحائی و متمرکز به مسیح و نوشته شده به دست نبی‌ای درجه دوم می‌باشد. رویای جذاب و سمبولیک زکریا به علاوه پیام و مکاشفه او، نشان دهنده اهمیت کتب بعد از تبعید (post-exilic) می‌باشد.

۲. نویسنده

در عهد عتیق از سی مرد به نام زکریا (یهوه به یاد می‌آورد) نام برده شده است. این نبی و کاهن احتمالاً در بابل و در دوران اسارت متولد شده است. نحیاء ورود او را به اورشلیم ذکر کرده است (۱۶:۱۲) و عزرا نیز به رسالت او اشاره کرده است (۱:۵ و ۱۴:۶). زکریا خدمات عمومی کوتاه مدت نبی پیش از خود حجّی را در جهت تشویق باقی مانده قوم برعهده گرفت. دوران رسالت زکریا طولانی بود.

۳. تاریخ

زکریا نبوت خود را در سال ۵۲۰ قبل از میلاد، همان سالی که حجّی رسالت می‌نمود آغاز، ولی او دنباله رسالت حجّی را برای سه سال دیگر ادامه داد.

۴. پیشینه و زمینه

زکریا پسر برکیا بود. او نیز مانند حجّی، نبی مردم یهودیه بود که بعد از اسارت به یهودیه بازگشته بود. او همراه با حجّی در تشویق مردم به بازسازی معبد مشارکت داشت (عزرا ۱:۵). احتمالاً رسالت زکریا در درواست ابلاغ پیامهای دوم و سوم حجّی، آغاز شده است. زکریا در هشت رویا و به کارگیری

زبان سمبولیک، سقوط قدرت‌های دنیائی؛ مجازات یهودیان مرتد بخاطر انکار مسیح؛ تطهیر، احیاء و جلال آینده و کامیابی آینده اورشلیم را پیش‌بینی نمود.

نبوت زکریا در رابطه با مسیحا و ورود او به اورشلیم (۹:۹)؛ تسلیم کردن او در قبال سی سکه نقره (۱۱:۱۲، ۱۳)، مرگ مسیح در قالب شبان مضروب خدا (۷:۱۳)، رجعت دوباره مسیح به کوه زیتون (۴:۱۴) و حکومت هزار ساله او به صورت کاهن و پادشاه (۹:۱۴)، بسیار شایان توجه و اهمیت می‌باشد. درحالی که بخشی از نبوت‌های زکریا در زمان خودش تحقق یافتند، اما تحقق بسیاری از نبوت‌های زکریا مربوط به آینده می‌باشد.

گزارش

۱. ارشاد مردم به توبه و اطاعت و یادآوری اشتباهات پدران (۱:۱-۶)

۲. هشت رویای پرشکوه برای تشویق مردم به بازسازی معبد (۱:۷ الی ۶:۸)

الف. مردی سوار بر اسب سرخ (۱:۷-۱۷)

ب. چهار شاخ و چهار آهنگر (۱:۱۸-۲۱)

ج. مردی با وسیله پیمایش (فصل دوم)

د. یهوشع کاهن اعظم (فصل سوم)

ه. شمعدان طلا و درختان زیتون (فصل چهارم)

و. طومار پرنده (۵:۱-۴)

ز. زنی در زئیل (ایفا) (۵:۵-۱۱)

ح. چهار ارابه (۶:۱-۸)

۳. تاج گذاری یهوشع به عنوان کاهن اعظم (۶:۹-۱۵)

۴. سوال یهودیان بیت‌ئیل در رابطه با ادامه روزه (فصول ۷ و ۸)

الف. سوالی در مورد روزه (۷:۱-۳)

ب. پیام اول (۷:۴-۷)

ج. پیام دوم (۷:۸-۱۴)

د. پیام سوم (۸:۱-۱۷)

ه. پیام چهارم (۸:۱۸-۲۳)

۵. الهام اول، متمرکز بر اولین ظهور مسیحا (فصول ۹ تا ۱۱)

الف. دشمنان اسرائیل داوری می‌شوند (۹:۱-۸)

- ب. اولین ظهور مسیح در صهیون (۹:۹)
- ج. خلع سلاح و صلح جهانی در ظهور دوباره مسیح (۱۰:۹)
- د. بازگشت اسیران به اورشلیم از تبعید (۹:۱۱ و ۱۲)
- هـ. پیروزی اسرائیل بر یونان (۹:۱۳)
- و. دخالت یهودیان در حفاظت مردمش (۹:۱۴-۱۷)
- ز. از مردم خواسته می‌شود که از خدا تقاضای باران کنند، نه از بت‌ها (۱۰:۱ و ۲)
- ح. خدا رهبران یهودیه را مجازات خواهد نمود، و مسیح را بر خواهد انگیخت و مردم را پیروز خواهد گردانید (۱۰:۳-۵)
- ی. اسرائیل و یهودیه دوباره با هم متحد شده و احیاء خواهند شد (۱۰:۶-۱۲)
- ل. حاکمان بی‌ایمان مجازات خواهند شد (۱۱:۱-۳)
- ک. مسیحا، شبان راستین گله خواهد شد (۱۱:۴-۸)
- م. مسیح توسط مردمش انکار می‌شود (۱۱:۸-۱۴)
- ن. خدا مسیح را از دست شبان باطل (ضدمسیح) می‌رهاند (۱۱:۱۵-۱۷)
۶. الهام دوم متمرکز به ظهور دوم مسیحا (فصول ۱۲ تا ۱۴)
- الف. اورشلیم از مصائبی که بر امت‌ها می‌آید، ایمن خواهد بود (۱۲:۱-۳)
- ب. خداوند دشمنان یهودا را نابود خواهد نمود (۱۲:۴)
- ج. یهودیان خدا را به عنوان قوت خود خواهند شناخت (۱۲:۵)
- د. سران یهودا دشمنان خود را خواهند بلعید و اولین کسانی خواهند بود که پیروزی را به دست می‌آورند (۱۲:۶-۹)
- هـ. امت‌ها از اینکه مسیحا را انکار کرده‌اند، نوحه خواهند خواند (۱۲:۱۰-۱۴)
- و. تدارکات برای تطهیر قوم از گناه آماده خواهد شد (۱۳:۱)
- ز. بت‌ها و انبیاء کذب نابود خواهند شد (۱۳:۲-۶)
- ح. مسیحا قربانی و قوم پراکنده خواهند شد (۱۳:۷)
- ط. باقی مانده قوم به سوی خداوند باز خواهند گشت (۱۳:۸ و ۹)
- ی. امت‌ها بر علیه اورشلیم متحد خواهند شد (۱۴:۱ و ۲)
- ک. خداوند شخصاً وارد عمل خواهد شد (۱۴:۳-۵)
- ل. تغییرات کیهانی و سایر نشانه‌ها در آن روز (۱۴:۶ و ۷)
- م. نهر آب زنده (۱۴:۸)
- ن. مسیح به عنوان پادشاه سلطنت خواهد نمود (۱۴:۹)

س. تغییرات جغرافیائی در روی زمین (۱۰:۱۴)

ع. اورشلیم آباد و مسکونی خواهد شد (۱۱:۱۴)

ف. امت‌های دشمن مبتلا خواهند شد (۱۵-۱۲:۱۴)

ص. باقی مانده دشمنان در اورشلیم عبادت خواهند نمود، و دیگرانی که به عبادت نمی‌آیند دچار

قحطی می‌شوند (۱۹-۱۶:۱۴)

غ. ظروف معمولی در معبد مَقَدَس خداوند خواهند شد و تاجران در خانه خداوند تجارت نخواهند

نمود (۲۰:۱۴ و ۲۱)

تفسیر

۱. ارشاد مردم به توبه و اطاعت و یادآوری اشتباهات پدران (۶-۱:۱)

آیات اول تا ششم مقدمه این رساله است. این آیات حاوی پیامی از خداوند از طریق زکریا ابن برکیا به مردم است که به مردم می‌فرماید به سوی او بازگشت نمایند. آیه سوم، آیه کلیدی این رساله است: «پس به ایشان بگو: یهوه صباوت چنین می‌گوید: به سوی من بازگشت کنید ... و من به سوی شما رجوع خواهم نمود.» خداوند می‌خواهد که مردم اشتباهات پدرانشان را که کلام انبیاء سلف مانند اشعیاء، ارمیاء و هوشع را گوش ندادند، تکرار نکنند، اما وقتی اخطار خدا را شنیدند و از راه خود برگشتند و به این نتیجه رسیدند که خدا، طبق راه‌های شرارت بارشان با آنها رفتار کرده است، خداوند از مجازات آنها چشم پوشید.

۲. هشت رویای پرشکوه برای تشویق مردم به بازسازی معبد (۷:۱ الی ۸:۶)

زکریا کتاب خود را با یک دور نمای نبوتی از زمان خود تا ملکوت هزاره شروع نموده است.

الف. مردی سوار بر اسب سرخ (۱۷-۷:۱)

مفهوم رویا: خدا از امت‌هایی در هنگام رنج بردن قومش، بی‌تفاوت هستند ناخشنود است. او چنین

افرادی را مجازات و مردمش را احیاء خواهد نمود.

۱۷-۷:۱ در آیه هفتم نبی به شرح رویای اولش می‌پردازد.

در رویای اول خداوند (مردی سوار بر اسب سرخ، در مقایسه با فرشته خداوند، آیه یازدهم) با نمایندگان خود (احتمالاً فرشتگان) دیده می‌شود که با اسبی سرخ، همراه با سوارانی بر اسبان سرخ و زرد و سفید، زمین را می‌پیماید. درختان آس در وادی یا مکان پست نمودار اسرائیل تحت انقیاد امت‌ها می‌باشد. وقتی که نبی معنی این سواران را می‌پرسد، فرشته‌ای قول تفسیر آن را به نبی می‌دهد، اما خداوند (مردی

که در میان درختان آس ایستاده است) به جای آن فرشته به نبی می‌گوید: این سواران برای پیمایش جهان آمده‌اند. گردشگران به خداوند گزارش می‌دهند که تمامی جهان آرام و آسوده است، و مفهوم آن احتمالاً اینست که امت‌های غیریهودی، مخصوصاً بابلیان در رفاه هستند درحالی‌که مردم خداوند در عذاب.

۱۲-۱۷:۱ فرشته خداوند از یهوه صباپوت درباره اوضاع اورشلیم و اسرائیل (صهیون) که مدت هفتاد سال ویران بوده است، سوال می‌کند. پاسخ خداوند بسیار دلگرم کننده است. فرشته مفسر به نبی می‌گوید که اراده خدا را مبنی بر دخالت او برای فروش، ندا نماید. امت‌ها بخاطر ظلم‌هایشان به یهودا، مورد غضب خدا قرار گرفته بودند. خدا مجدداً به اورشلیم باز خواهد گشت و معبد ساخته خواهد شد. ریسمان پیمایش اشاره به مندرجات کتاب دوم پادشاهان ۲۱:۱۳ است که صحبت از بازسازی معبد شده است. نبی می‌بایست به مردم اعلام نماید که خدا شهرهای یهودا را کامیاب خواهد گردانید، صهیون را تسلی خواهد داد و اورشلیم را بار دیگر خواهد برگزید.

ب. چهار شاخ و چهار آهنگر (۱:۱۸-۲۱)

مفهوم رویا: نابودی چهار امپراتوری جهانی غیریهودی.

تحقق کامل رویای دوم زکریا منوط به آینده است. چهار شاخ، تعریف چهار قوم است که یهودا و اسرائیل را پراکنده ساخته‌اند (یا اسرائیل و اورشلیم) - به کلامی دیگر این چهار امپراتوری جهانی عبارتند از: بابل، ایران، یونان و رم. چهار آهنگر، تعریف نشده‌اند، ولی بدیهی است که آنان گروهی هستند که توسط خدا برانگیخته شده‌اند تا قدرت‌های جهانی امت‌ها را که یهودا را پراکنده ساخته‌اند، در هم بشکنند.

جی. کولمن لوک (G. Coleman Luck)، چنین تفسیر می‌کند:

این چهار فرشته خداوند، چه می‌باشند؟ گمان بر اینست که ممکن است آنها نماد چهار داوری خدا باشند که در حزقیال ۱۴:۲۱ و مکاشفه ۶:۱-۸، بیان شده است و آنها عبارتند از، جنگ، قحطی، حیوانات وحشی و طاعون. گمان دیگر که احتمال آن بیشتر است مبنی بر اینست که آنها نماد چهار قدرت موفق‌اند که چهار قدرت جهانی را شکست می‌دهند که در رویای قبل به تصویر کشیده شده است و آن عبارتست از: ایران که بابل را شکست می‌دهد، یونان که ایران را شکست می‌دهد، رم که یونان را شکست می‌دهد، و بازگشت امپراتوری رم در روزهای آخر که آنهم توسط ملکوت بزرگ مسیحانی شکست می‌خورد. حقیقت مسلم اینست که هر قدرت احمقانه‌ای که بر علیه مردم خدا برخیزد به تدریج شکست خورده و مجازات می‌شود.

ج. مردی با وسیله پیمایش (فصل دوم)

مفهوم رویا: کامیابی آینده و امنیت و مسکونی شدن اورشلیم.

۲:۱-۵ در رویای سوم مردی با ریسمانکاری (وسیله پیمایش) ظاهر می‌شود. وقتی نبی از او می‌پرسد که به کجا می‌رود، او پاسخ می‌دهد که برای پیمودن اورشلیم می‌رود، که بازسازی شده است. فرشته مفسر فرشته‌ای دیگر را می‌بیند که به او می‌گوید این جوان را مطمئن ساز (منظور از جوان یا

زکریا است و یا مرد پیمایش‌گر) که اورشلیم از جمعیت پر خواهد شد، و دیگر نیازی به **حصار** نخواهد داشت، چونکه خداوند حافظ آن است. و این در نهایت اشاره به اورشلیم در دوران حکومت هزار ساله مسیح است.

۲: ۶-۱۲ در اینجا باقی مانده یهودیان در تبعید از زمین شمال به اورشلیم فرا خوانده شده‌اند (هر چند که بابل در شمال شرقی اورشلیم است، با این وجود اسراء از طریق شمال وارد اورشلیم می‌شوند). این رویا نیز «بعد از جلال» یعنی بعد از رجعت دوباره مسیح، تحقق خواهد یافت.

خدا دشمنان مردم خود را مجازات خواهد نمود، چونکه مردم او به منزله «مردمک چشم» خدا می‌باشند. به هنگام آمدن مسیح به معبد در حکومت هزار ساله سرود شادی سرانیده خواهد شد و سایر قوم‌ها در آن روز به مسیح خواهند پیوست. این آیه تنها آیه در کتاب مقدس است که از فلسطین با عنوان «زمین مقدس» نام برده شده است.

۲: ۱۳ به **تمامی بشر** حکم شده است که در هنگام برخاستن خدا برای مجازات امت‌ها، **خاموش** باشند.

د. یهوشع کاهن اعظم (فصل سوم)

مفهوم رویا: کهنانت، نمایندگی قوم، طهارت و احیاء.

۳-۱: ۳ **یهوشع رئیس کهنه** ملبس به **لباسی پلید**، تصویری از کهنانت است. آنچنانکه نماد اسرائیل نیز می‌باشد. **شیطان** اسرائیل را متهم به ناشایستگی در وظیفه کهنانت خود می‌نماید. خدا به شیطان پاسخ می‌دهد که او امت را چون نیم سوزی از میان آتش ربوده است، یعنی آنها را از اسارت رهنانیده است.

۳-۴: ۷ فرشته قول می‌دهد که قوم طاهر و به **لباس فاخر** ملبس می‌شود. به تقاضای زکریا **عمامه طاهر** بر سر یهوشع نهاده می‌شوند و او درحالیکه **فرشته خداوند ایستاده است**، منصوب می‌شود و فرشته خدا به او می‌فرماید اگر ایمان بیاوری و خداوند را اطاعت کنی، بر خانه خدا حاکمیت و **صحن‌های** خداوند را **محافظت** خواهی نمود و می‌توانی در میان کسانی که نزد من ایستاده‌اند، در حضورم باشی.

۳: ۸-۹ یهوشع و دوستانش (کاهنان) **مردان علامت** بودند آنگر (Unger) این آیات را چنین تفسیر

می‌کند:

... مردان دارای نشانه نبوت. مردانی که در موقعیت کاری خود وقایع آینده را سایه می‌اندازند.
... اسرائیل از طریق مسیح رستگار و احیاء خواهد شد و امتی از کهنانت اعظم، تشکیل خواهد داد که یهوشع و همدستانش دور نمائی از آن قوم است.

در آیه ۸ از مسیح با عنوان «بنده من شاخه» و در آیه نهم با عنوان **سنگ** منقوش یاد شده است (ر.ک دانیال نبی ۲: ۳۴ و ۳۵). بعضی بر عقیده‌اند که **شاخه** اشاره به ظهور اول و **سنگ** اشاره به ظهور دوم مسیح است. گابلین معتقد است که **سنگ** حکاکی شده با **هفت چشم** روی آن، می‌باید مفهوم امت آمرزیده

شده، یا اساس ملکوت باشد که پر از روح می‌باشند، چون در رابطه با آن می‌خوانیم که «عصیان این زمین را در یک روز رفع خواهم نمود.» و «اسرائیل احیاء شده به عنوان هسته ملکوت خدا» می‌باشد.

۳:۱۰ این فصل با چشم‌اندازی از ماهیت آرام و ایمن‌کننده زندگی در دوران هزاره، پایان می‌یابد.

یهوه صباوت می‌فرماید: «در آن روز هر کدام از شما همسایه خود را زیر مو و زیر انجیر خویش دعوت خواهید کرد.»

ه. شمعدان طلا و درختان زیتون (فصل چهارم)

مفهوم رویا: اسرائیل، حامل نور خدا، با یاری روح خدا (که با روغن نمادپردازی شده) معبد را باز خواهند ساخت.

۴:۱-۶ رویای پنجم توصیف یک **شمعدان از طلا با دو درخت زیتون** است. این شمعدان دارای هفت شاخه و هر شاخه دارای هفت لوله است و روغندانی جهت نگهداری روغن بر سر آن قرار دارد. بر سر هر لوله (مجموعاً ۴۹ لوله) هفت چراغ کوچک روغن سوز قرار دارد. در هر یک از طرفین شمعدان طلا یک درخت زیتون قرار دارد که احتمالاً تأمین‌کننده روغن چراغ می‌باشند.

شمعدان طلا احتمالاً تصویری از اسرائیلی است که خدا وعده آن را به جهان داده است. اسرائیل تنها از طریق نور بخشیدن به دنیا توسط روح القدس (روغن) می‌تواند رسالتش را انجام دهد.

تفسیر آن اینست که معبد بازسازی خواهد شد، اما نه با نیروی انسانی، بلکه با قدرت روح خدا (روح القدس). مشکلات رفع خواهند شد و دستان زروبا بل کار بازسازی معبد را تمام خواهد کرد، آنچنان که بنیاد آن را نهاده بود. تفسیر یونگر (Unger) چنین است:

اصول روحانی مذکور در آیه ششم به زیبایی توسط رویانی که نشان دهنده جریان خود به خودی روغن برای چراغ‌ها، جدا از دخالت دست انسان است، تصویری از اسرائیل دوران هزاره است در پری‌روح. اما در این قسمت به زروبا بل وعده داده شده که وظیفه سخت و بزرگ تکمیل معبد را انجام خواهد داد.

۴:۷-۱۰ علیرغم موقعیت کوهستانی، معبد تکمیل خواهد شد و سنگ‌ها ندا دهنده «فیض» و زیبایی آن خواهند بود. کسانی که روز **امور کوچک** را **خوار** شمارند، یعنی کسانی که امکان انجام کارهای بزرگ را استهزاء می‌کنند، **شاقول** را در دست زروبا بل خواهند دید، یعنی روزی را خواهند دید که زروبا بل بنا را تکمیل نموده است.

هفت چراغ عبارتند از **هفت چشمان خداوند**، و نشان دهنده مراقبت دقیق او از بازسازی و نظارت او بر **تمامی جهان** می‌باشد.

۴:۱۱-۱۴ وقتی که زکریا از فرشته راجع به دو درخت زیتون و دو شاخه زیتون سوال می‌کند، فرشته پاسخ می‌دهد که آنها عبارتند از دو نفر تدهین یا مسح شده (پسران روغن زیت) که نزد خداوند می‌ایستند. این آیه را معمولاً ارجاعی به زروبا بل و یهوشع می‌دانند که نماد خدمات پادشاهی و کهنانت می‌باشند. آنچه که از این رویا می‌آموزیم اینست که قدرت روحانی برای احیاء، لازم بود، همانطوری که از رویای پیش آموختیم که تطهیر لازم بود.

و. طومار پرنده (۴:۱:۵)

مفهوم رویا: اعلام لعنت خدا به جهت نقض عهد و دزدی در جهان.

۵:۱ و ۲ رویای طومار پرنده مربوط است به حکومت و داوری، ابعاد این طومار ۳۰ طول و ۱۵ پا عرض بود - درست به همان اندازه رواق معبد سلیمان.

۵:۳ و ۴ و آن لعنتی است بر هر دزد و هر نقض کننده عهد، بخشی از این لعنت عبارتست از ویرانی خانه کسی که دزدی می‌کند و هر کسی که هر قسم دروغ یاد می‌کند، و خانه او با چوبهایش و سنگ‌هایش ویران می‌شود. شاید این رویا مربوط باشد به داوری جهانی که قبل از آمدن ملکوت مسیح صورت می‌گیرد. در آن روز به گناه بر علیه انسان (دزدی) و گناه بر علیه خدا (قسم دروغ) پرداخته خواهد شد.

ز. زنی در زنبیل (ایفا) (۱۱:۵:۱)

مفهوم رویا: بت پرستی و پول پرستی از سرزمین خدا رخت بر بسته و به جایگاه باستانی خود بابل باز می‌گردد.

رویای هفتم زنی را در ایفا (زنبیل) نشان می‌دهد. ایفا بزرگترین واحد پیمایش بود که در تجارت به کار می‌رفت و آن چیزی مانند 'Bushel Basket' بود. زن تجسم «شرارت» در جهان می‌باشد. سرپوش سربی که بر بالای ایفا قرار داشت به مفهوم محدود شدن شرارت است. اما آن دو زن در ایفا به شنعار (بابل) پرواز کردند. چنین به نظر می‌رسد که این رویا مبین برانداخته شدن رسم بت پرستی و مذهب دنیائی از اسرائیل و انتقال آن به کانون اصلی اش بابل باشد و البته چنین اقدامی مقدمه‌ای برای داوری بابل و استقرار ملکوت می‌باشد. عبارت «خانه» در آیه یازدهم به معنی «معبد کافران» می‌باشد.

اسرائیل بعد از اسارت در بابل از بت پرستی طاهر شده ولی وقتی در آینده «ضدمسیح» را به عنوان خدا ستایش کند، شکل بدتری از بت پرستی را دنبال خواهد نمود.

^۱ - Bushel مقیاس وزنی است معادل ۶ پک (Peck) و ۳۲ کوارتر (quarts) و آن پیمانه غله و میوه است که در حدود ۳۶ لیتر است.

ح. چهار ارابه (۸:۱:۶)

مفهوم رویا: نظارت خدا نشانه نابودی دشمنان اسرائیل است.

۴-۱:۶ زکریا سپس چهار ارابه را مشاهده می‌کند که از کوه‌های مسین بیرون می‌آیند. اسبانی که ارابه اول را می‌کشند سرخ، اسبان ارابه دوم سیاه، اسبان ارابه سوم سفید و اسبهای ارابه چهارم ابلق می‌باشند.

۷-۵:۶ فرشته مفسر چهار دسته اسب‌ها را تعریف می‌کند و می‌گوید آنها چهار روح افلاک یا عاملان خدا می‌باشند که بیرون آمده‌اند تا دنیای امت‌ها را مطیع مسیحا گردانند. اسبان سیاه رو به شمال، و اسبان ابلق رو به جنوب روانه می‌شوند. این دو جهت در کتاب‌های نبوتی معمولاً در قالب دشمنان اسرائیل تعریف می‌شوند (برای نمونه، پادشاه شمال و پادشاه جنوب). اسبان سفید به دنبال اسبان سیاه و ظاهراً اسبان سرخ به مقصدی نامعین می‌روند.

۸:۶ فرشته مفسر اشاره می‌کند که اسبانی که به زمین شمال رفته‌اند خشم مرا فرو نشانیده‌اند. شاید این مورد اشاره به نابودی ارتش شمال (بابل) باشد که خطر و تهدیدی دائمی برای سرزمین اسرائیل بود. باتوجه به کل رویا چنین به نظر می‌رسد که این رویا حاکی از اینست که دشمنان اسرائیل توسط پیام‌آوران خداوند، نابود می‌شوند. بار دیگر باید گفت که این جریان هم مقدمه ملکوت مسیح بر روی زمین است.

۳. تاج گذاری یهوشع به عنوان کاهن اعظم (۱۵:۹:۶)

مفهوم رویا: این رویا تصویری از آمدن مسیحا به عنوان کاهن اعظم، یعنی ترکیبی ایده‌آل از کلیسا و حکومت می‌باشد.

۱۳-۹:۶ اینک که رویای داوری پایان می‌یابد، یک عمل عظیم سمبولیک جای آن را می‌گیرد. به زکریا حکم می‌شود که از سه نفر از تبعیدیان بازگشته از خلدای، طوبیا و یدعیا، نقره و طلا گرفته و از آن‌ها تاجی برای یهوشع رئیس کهنه ساخته و در خانه یوشیا آن را بر سر یهوشع بگذارد. قاعدتاً تاج برای پادشاهان ساخته می‌شود نه برای کاهن اعظم. ولی این اقدام اشاره‌ای است به آمدن مسیح به عنوان پادشاه و کاهن که در آیه دوازدهم از او به عنوان شاخه که هیکل خداوندرا در دوران هزار ساله حکومتش بنا خواهد نمود یاد شده است و همچنین در آیه ۱۲ او کسی است که دارای جلال خدا است و بر تخت خدا خواهد نشست. دیوید بارون (David Baron) در این مورد می‌نویسد:

قطعاً دلیل استفاده از کلمه عبری که برای معبد به کار رفته و هر دو مفهوم بارگاه و جایگاه مقدس را می‌سازند، توجه به جنبه پادشاهی و کهنات مسیح می‌باشد. او به عنوان پادشاه وارد بارگاه خود و به عنوان کاهن وارد جایگاه قدس می‌شود.

مشورت سلامتی در میان هر دو ایشان خواهد بود، یعنی آگاهی مسالمت آمیز در میان پادشاه و کاهن (در یک شخص) به وجود خواهد آمد.

۱۴:۶ آن تاج به جهت یادگاری در هیكل خداوند نگهداری خواهد شد. حاکم همان حلد و حین همان یهوشع می‌باشد.

۱۵:۶ گرد آمدن اسرائیل متفرق شده و تحقق وعده مسیحائی موکول به زمانی می‌باشد که مردم مطیع باشند.

۴. سوال یهودیان بیت ئیل در رابطه با ادامه روزه (فصول ۷ و ۸)

الف. سوال در مورد روزه (۳-۱:۷)

فصول ۷ و ۸ کتاب زکریا به مسئله روزه می‌پردازد. نمایندگان از جانب یهودیان بیت ئیل به نزد کاهنانی که در معبد بودند آمدند تا از آنها راجع به ادامه روزه در سالگرد سقوط اورشلیم، سوال کنند. آنها مدت هفتاد سال در این روز خاص، روزه گرفته بودند.

ب. پیام اول (۷:۴ و ۷)

مفهوم پیام اول: تفکر و ایده آنها روزه گرفتن بود، نه خدا. خدا طالب حقیقت بود نه مراسم.

پاسخ سوال فوق در چهار پیام مجزا آمده است (۷:۴-۷؛ ۸:۷-۱۴؛ ۸:۱-۱۷ و ۸:۱۸-۲۳). در قسمت اول خدا به آنها یادآوری می‌نماید که آنها در ماه پنجم و ماه هفتم همچنان روزه می‌گرفته‌اند، آنها بخاطر خودشان، نه بخاطر خداوند. عیدها و روزه‌های آنها بخاطر خودشان بود، نه بخاطر خدا. قبل از ویرانی اورشلیم انبیای سلف به آنها گفته بودند که خدا طالب حقیقت و عدالت در مراسم یهودیان است.

ج. پیام دوم (۷:۸-۱۴)

مفهوم پیام: مردم انصاف و عدالت را مراعات نکرده بودند، بنابراین خدا آنها را داوری کرده بود.

در پیام دوم خداوند علت مجازات قوم را تشریح می‌کند. خدا توسط نبی خود مردم را به احسان و لطف دعوت می‌نمود، اما آنها گوش ندادند. توجه داشته باشید به نتایج تمرد آنها: **خشم خداوند**، عدم استجابت دعاها، متفرق شدن قوم در میان امتهای و ویران شدن زمین. به کلامی دیگر روزه‌ای که در مورد آن سوال می‌کردند نتیجه گناهان و تمردشان بود. آنچنانکه ویلیام کلی (William Kelly) می‌نویسد:

آئین‌ها و هر آنچه که ممکن بود انجام دهند، جایگاه عدالت را نمی‌گرفت و از نظر خدا، چون ایمان نبود.

د. پیام سوم (۸:۱-۱۷)

مفهوم پیام: با این وجود هم، خدا یهودا را متبارک خواهد ساخت.

۸:۱-۵ پیام سوم خطاب به نمایندگان بیت ئیل، وعده برکت آینده یهودا است.

غضب سخت، بر دشمنان یهودا وارد خواهد آمد (آیه دوم). اورشلیم تجدید بنا و شهر حق نامیده خواهد شد و **کوچه‌های شهر** تبدیل به جای بازی و تفریح **پسران و دختران** و مرکز اجتماع پیران، خواهد شد.

۸:۶-۸ چنانچه این امور از نظر **بقیه قوم عجیب** باشد، آیا از نظر خدا نیز عجیب است؟ خدا کسی است که مردم خود را از تبعید **خواهد** رهانید تا در اورشلیم جمع شوند و او خدایشان باشد.

درحالیکه در نظر اول این آیات مردم دوران زکریا را مخاطب ساخته است، ولی تحقق کامل آن منوط به ظهور دوم خداوند می‌باشد.

۸:۹-۱۳ مردمی که پیام حجی و زکریا را می‌شنیدند، تشویق به ادامه کار در ساختن معبد می‌شدند. **قبل** از اینکه آنها شروع به کار روی معبد کنند، بیکاری، هرج و مرج و عدم امنیت بر شهر حکم فرما بود. ولی اینک خدا به آنها **سلامتی** و کامیابی و احسان خود را وعده می‌دهد. از این نظر انبیاء به آنها اندرز دادند که امین، عادل و صلح جو باشند و از اموری که خداوند نمی‌پسندد، دوری کنند (شرارت علیه یکدیگر، قسم دروغ ... عدم صداقت ...).

ه . پیام چهارم (۸:۱۸-۲۳)

مفهوم پیام: روزه‌های اسرائیل به جشن و شادی مبدل خواهد شد، و اورشلیم کانون جهانی عبادت خواهد گردید.

۸:۱۸ خداوند به جهت تشویق و دلگرمی نمایندگان بیت ئیل قول می‌دهد که روزه‌ها و مراسم اندوه بار آنها را به **شادمانی و سرور و عیدهای خوش**، مبدل خواهد نمود. روزه ماه دوم، ماتم نمودن بخاطر محاصره اورشلیم (دوم پادشاهان ۱:۲۵)، روزه ماه چهارم ماتم بر سقوط شهر (دوم پادشاهان ۳:۲۵)، روزه ماه پنجم ماتم بر ویرانی شهر (دوم پادشاهان ۸:۲۵-۱۰) و روزه ماه هفتم ماتم بخاطر مرگ جدلیا بود (دوم پادشاهان ۲۵:۲۵).

۸:۱۹-۲۳ آیات پایانی این فصل، تصویرگر **قوم‌های بسیار و امت‌های عظیم** است که از تمامی جهان در اورشلیم گرد می‌آیند تا **یهوه صباپوت** را بطلبند. در آن روز یهودیان کانال برکتی برای جهان خواهند شد. توجه داشته باشید به استفاده‌های متعدد از عبارت، «**یهوه صباپوت** چنین می‌گوید» در این فصل (آیات ۲، ۳، ۴، ۶، ۷، ۹، ۱۴، ۱۹، ۲۰ و ۲۳).

۴. الهام اول متمرکز بر اولین ظهور مسیحا (فصول ۹ تا ۱۱)

فصول بعد این کتاب شامل دو الهام است. الهام اول در آیات ۹ تا ۱۱ متمرکز است بر اولین ظهور مسیحا، در حالی که الهام دوم، آیات ۱۲-۱۴ متمرکز بر ظهور پرجلال مسیح در قالب پادشاه، می‌باشد.

الف. دشمنان اسرائیل داوری می‌شوند (۸:۹-۱)

۹:۱-۷ در این آیات نخستین داوری خدا متوجه مجازات سوریه (دمشق، حمات، آیات ۱ و ۲) می‌باشد. صور به ثروت‌ها و قلعه‌های خود، می‌بالید، ولی خداوند، او را به دریا خواهد افکند. شهرهای فلسطینی از دیدن ویرانی صور خواهند ترسید، چونکه فکر می‌کردند، صور نفوذ ناپذیر است. آنگاه از بت پرستی دست کشیده و به عنوان گروهی بیگانه در اسرائیل خواهند زیست. عقرون مانند بیوسی (بیگانگانی که در میان اسرائیل با صلح و وفاداری ساکن می‌شوند) خواهد گردید.

۹:۸ مهاجمان بیگانه دیگر تهدیدی برای معبد و مردم محسوب نخواهند شد. در واقع آیات ۱ تا ۸ شامل تحقق بخشی از نبوت است، و بر می‌گردد به زمانی که این قدرت‌های خصمانه توسط اسکندر کبیر مغلوب شدند (رجوع شود به ارجاع به یونان در آیه ۱۳).

ب. اولین ظهور مسیح در صهیون (۹:۹)

سپس به مردم خدا با وعده آمدن مسیحا (پادشاه) دلگرمی داده می‌شود. آیه نهم توصیف ظهور اول او در وضعیتی بسیار حقیرانه، سوار بر کره الاغ، است. هم متی نویسنده یهودی انجیل اول و هم یوحنا نویسنده غیریهودی انجیل چهارم، این آیه را ارجاعی به آن به اصطلاح «ورود ظفرمندان» خداوند به اورشلیم، دانسته و نقل کرده‌اند.

ج. خلع سلاح و صلح جهانی در ظهور دوباره مسیح (۱۰:۹)

اشاره آیه دهم به آینده و ظهور دوم مسیح است، آن زمان که با قدرت و جلال عظیم می‌آید. سلاح‌های جنگی معدوم می‌شوند و مسیح «از دریا تا دریا و از نهر تا اقصای زمین»، سلطنت خواهد کرد (نقل قول زکریا از مزمو ۸:۷۲). عصر کنونی فیض در بین آیات ۹ تا ۱۰ پنهان شده است.

د. بازگشت اسیران به اورشلیم از تبعید (۹:۱۱ و ۱۲)

«خون عهد تو»، اشاره به خونی است که بدان وسیله عهد، ممهور شده است. این عبارت می‌تواند اشاره به عهد شریعت (خروج ۸:۲۴)، عهد تضمین سرزمین اسرائیل (تثنیه ۳:۱-۱۰)، عهد داود (دوم سموئیل ۷:۴-۱۷) و یا عهد عمومی رابطه اسرائیل با یهوه، باشد.

اسیران اسرائیل از چاه بدون آب، کشورهای خارجی رها شده و به ملاذمنیع (قلعه رفیع) که احتمالاً می‌تواند اورشلیم، فلسطین و یا خود خدا باشد، باز خواهند گشت.

ه. پیروزی اسرائیل بر یونان (۱۳:۹)

یهودیه و اسرائیل (افرایم)، قوم فاتح آن روزگار خواهند بود و یونان را مطیع خود خواهند ساخت. بخشی از این نبوت در جنگ مکابیز در سالهای ۱۷۵ الی ۱۶۳ پیش از میلاد تحقق یافته است. هم چنین پیش بینی جمع شدن نهائی اسرائیل از تفرقه جهانی است.

و. دخالت یهوه در حفاظت مردمش (۱۷:۱۴:۹)

مریل آنگر تفاوت بین اسرائیل و دشمنانش را چنین توصیف کرده است:

زکریا دشمنان اسرائیل را به «سنگ فلاخن»، پایمال شده در باتلاق و پسران پیروز صهیون را (باقی مانده نجات یافته) را به جواهر تاج که بر زمین خدا می‌درخشند، تشبیه می‌کند. بدیهی است که این تشبیهی است از پاداش شهیدان ایماندار و قدیسان شجاع اسرائیل که وارد ملکوت مسیح می‌شوند.

ز. از مردم خواسته می‌شود که از خدا تقاضای باران کنند، نه از بت‌ها (۱:۱۰ و ۲)

مردم می‌بایست باران را از خداوند بطلبند، نه از بت‌های بی‌ارزش. بت‌پرستی موجب شده است که مردم چون گوسفندان آواره و بدون شبان شوند.

ح. خدا رهبران یهودیه را مجازات خواهد نمود و مسیح را برخواهد انگیخت و مردم را پیروز خواهد گردانید (۵:۳:۱۰)

۳:۱۰ خشم خدا بر علیه شبانان و رهبران (بزچرانان) بخاطر اینکه مردم را گمراه کرده‌اند، برافروخته شده است. خداوند گله خود (یهودا) را دیدار خواهد کرد و آن را به اسبان جنگی مبدل خواهد ساخت.

۴:۱۰ و ۵ بسیاری از مفسرین آیه چهارم را وعده‌ای و اشاره‌ای به مسیح می‌پندارند. او از یهودا بیرون می‌آید و سنگ زاویه و میخ و کمان جنگی و پادشاه خواهد شد. بعضی دیگر بر این عقیده‌اند که این آیه تصویری از احیاء اسرائیل است. فاینبرگ در این مورد می‌گوید بخش آخر آیه چهارم توصیف داوریهایی است که مسیح انجام خواهد داد، یعنی پایمال نمودن جباران و راندن آنها از زمین. در هر حالت مردان یهودیه، بر دشمنان خود قهرمانانه غالب خواهند آمد.

ی. اسرائیل و یهودیه دوباره با هم متحد شده و احیاء خواهند شد (۱۲:۶:۱۰)

آیات ۶ تا ۱۲ پیش بینی جمع شدن دیگر باره اسرائیل (یوسف) و یهودا و پایان تفرقه جهانی آنان است و اسرائیل (افرایم) چون جباران خواهد شد.

خداوند مردم خود را **صدا** خواهد زد و ایشان را از **آشور**، **مصر**، مکانهایی که خدا آنها را پراکنده ساخته بود، در **جلعاد** و **لبنان** جمع خواهد نمود. مللی که قبلاً آنها را برده خود نموده بودند، مجازات خواهند شد و یهودیه و اسرائیل در نام خداوند **قوی** خواهند شد. کلمه «**او**» در آیه یازدهم، خداوند است.

مصیبه‌هایی که بر او خواهد آمد (**عبور از دریای مصیبت و زدن امواج دریا**)، شاید به روشنی نشانه هر عاملی باشد که سد راه برگشت می‌شود، مانند دریای سرخ که سد راه خروج بنی اسرائیل از مصر بود.

ل. حاکمان بی‌ایمان مجازات خواهند شد (۱۱: ۱-۳)

فصل یازدهم رساله زکریا به مسئله انکار مسیح و ویرانی اورشلیم توسط رومیان و ظهور «**ضدمسیح**» پرداخته است.

سه آیه اول احتمالاً تشریح خشکسالی ویرانگر در جنگل‌های اسرائیل (لبنان) است هم در زمین‌های پست و هم در زمین‌های بلند. **شبانان** و **لوله** می‌کنند چونکه مراتع اردن ویران شده و گوسفندانشان چیزی برای خوردن ندارند. برخی بر این عقیده‌اند که مورد فوق اشاره‌ای است به تخریب زمین‌ها توسط رومیان در سال ۷۰ پیش از میلاد.

ک. مسیحا، شبان راستین گله خواهد شد (۱۱: ۴-۸)

۱۱: ۴-۶ خداوند زکریا را هدایت می‌کند تا وظیفه شبانی را که گله‌اش **ذبح** شده است، به عهده بگیرد. در اینجا زکریا به نوعی عیسی مسیح خداوند است. گوسفندان (یهودیان باقی مانده) مورد بهره‌برداری شریانه **شبانان** پیشین (پادشاهان و حاکمان) قرار گرفته‌اند. خدا عزم نموده است **ساکنان** (شریر) این زمین را به امپراتور روم که او را به عنوان **پادشاه** خود خواهند شناخت (یوحنا ۱۹: ۱۵) بسپارد.

۱۱: ۷ و ۸ زکریا در اجرای وظیفه شبانی‌اش، **دوعصا** را برمی‌گزیند - یکی **نعمه** (فیض - زیبایی) و دیگری **جبال** (عهده‌ها - قیدها) و این دو عصا نماد تمایل خدا به نشان دادن فیض به مردم خود و اتحاد بین یهودا و اسرائیل، می‌باشند. زکریا می‌باید دست سه **شبان** دروغین از گله کوتاه کند، و این عموماً اشاره به سه مقام پادشاه، کاهن و نبی است (آن‌گر می‌گوید که سه شبان تصویر سه طبقه از حاکمان در حکومت یهودی است - کاهنان، معلمان شریعت و حاکمان غیرسپاهی است و عبارت **یک ماه**، طول زمانی اوج بی‌ایمانی درست قبل از زمانی است که رهبران اسرائیلی خداوند ما را مغلوب کردند).

م. مسیح توسط مردمش انکار می‌شود (۱۱: ۸-۱۴)

۱۱: ۸-۱۱ وقتی که مردم شبان را انکار کنند، شبان نیز آنها را به خود وا می‌گذارد. این‌گ زکریا عصای اول (نعمه - زیبایی) را می‌شکند و عهده‌ی را که امت‌ها را از ظلم نمودن به مردم خدا باز می‌دارد، نقض می‌کند. تنها **ضعیف‌ترین گله** می‌دانست که خدا چکار می‌کند و چرا چنین می‌کند.

۱۲:۱۱ و ۱۳ وقتی زکریا تقاضای مزد می‌کند، آنها سی پاره نقره را به او می‌دهند - بهای آزادی یک برده که توسط شاخ گاو زخمی شده - این مزد به مزرعه کوزه‌گر افکنده می‌شود، و این تصویری از کاری است که یهودا پس از تسلیم کردن خداوند به دشمنانش انجام داد.

۱۴:۱۱ سپس زکریا عصای دیگر خود (جبال - عهدها) را می‌شکند و این نشانه اینست که برادری در میان اسرائیل و یهودا، شکسته شده بود، و از آن پس عدم اتحاد و کشمکش درونی در میان یهودیان حکمفرما شده بود.

ن. خدا، مسیح را از دست شبان باطل (ضد مسیح) می‌رهاند (۱۷:۱۱-۱۵)

فیندبرگ (Feinberg) در رابطه با این آیات می‌گوید که عصر کلیسا در بین آیات ۱۳ و ۱۵ واقع شده است.

چونکه اسرائیل شبان نیکو را انکار کردند. به آنها شبان باطل داده شد. زکریا این اقدام را با به کار گرفتن شبان باطل انجام داد. و این اشاره‌ای است به «ضدمسیح» در آینده، شبانی که گله را حفاظت نخواهد کرد، بلکه گله را غارت می‌کند و می‌کشد. بازوی او خشک و چشم راست او در نبرد تار خواهد شد

۶. الهام دوم متمرکز بر ظهور دوم مسیحا (فصول ۱۲ تا ۱۴)

الف. اورشلیم از مصائبی که بر امت‌ها می‌آید ایمن خواهد بود (۳-۱:۱۲)

در اینجا مشاهده می‌کنیم که جمیع قوم‌ها در آینده اورشلیم را محاصره می‌کنند. تمام کسانی که اورشلیم را معذب ساختند، به سختی معذب خواهند شد و در هنگام حمل سنگ‌ها، خود را مجروح خواهند ساخت.

ب. خداوند دشمنان یهودا را نابود خواهد نمود (۴:۱۲)

در آن روز خدا مهاجمان را اعم از اسبان و سواران مضروب خواهد ساخت و همه آنها به جنون گرفتار خواهند شد.

ج. یهودیان خدا را به عنوان منبع قدرت خود خواهند شناخت (۵:۱۲)

حاکمان یهودا در خارج از اورشلیم در دل خود خواهند گفت قوت ساکنان اورشلیم، خدای آنهاست.

د. سران یهودا دشمنان خود را خواهند بلعید و اولین کسانی خواهند بود که پیروزی را به دست می‌آورند (۹-۶:۱۲)

در آن روز سروران یهودا چون شعله‌های آتش فرو برنده خواهند بود، که هر آنچه را که در سر راهشان باشد، می‌سوزانند. پیروزی اول از آن یهودیان متفرق شده خواهد بود تا آنکه مردان اورشلیم به آنها فخر ننمایند. ساکنان اورشلیم، تقویت و حمایت خواهند شد و مهاجمان امت‌های بیگانه نابود خواهند شد.

ه. امت‌ها از اینکه مسیحا را انکار کرده‌اند، نوحه خواهند خواند (۱۲: ۱۰-۱۴)

وقتی مردم به مسیحائی که مصلوبش نمودند، نگاه می‌کنند به تلخی می‌گیرند و نوحه می‌خوانند: «برمن که نیزه زده‌اند خواهند گریست و برای من مثل نوحه‌گری برای پسران یگانه خود نوحه‌گری خواهند نمود» (آیه دهم). توجه داشته باشید به عبارت «برمن»! کسی را که آنها بر صلیب می‌خکوب نمودند عیسی مسیح خداوند - یهوه بود.

از دست دادن «پسر یگانه» عمیق‌ترین اندوه برای اسرائیلیان محسوب می‌شد. در رابطه با «هدد رمون» به دوم تواریخ ۲۰: ۲۴-۲۵ مراجعه کنید. خاندان سلطنتی، انبیاء (ناتان)، کاهنان (لاوی)، معلمان (شمعی) و مردم، همگی ماتم خواهند گرفت. عده‌ای فکر می‌کنند که شمعی، همان شمعون است که بالاولی، همه مردان شکیم را کشتند (پیدایش ۳۴: ۲۵). توجه داشته باشید به عبارت «علیحه» در آیات ۱۲ تا ۱۴. اقرار و اعتراف واقعی مستلزم اینست هر یک به تنهایی به نزد خدا برویم.

و. تدارکات برای تطهیر قوم از گناه، آماده خواهد شد (۱۳: ۱)

اولین آیه فصل سیزدهم مربوط است به فصل پیشین. بعد از اینکه مردم یهودا و اسرائیل بخاطر انکار مسیحا توبه نمودند، آنگاه روز عظیم کفار خواهد آمد. چشمه‌ای برای تطهیر در جلجتا مهیا خواهد شد، اما ملت اسرائیل تا ظهور دوم از این تطهیر برخوردار نخواهند شد.

ز. بت‌ها و انبیاء کذب نابود خواهند شد (۱۳: ۲-۶)

۱۳: ۲ زمین از بت‌ها پاک خواهد شد و انبیاء دروغین و روح پلید، از بین خواهند رفت.

۱۳: ۳-۵ این آیات احتمالاً توصیف خشمی است که بر انبیاء دروغین در روز احیاء اسرائیل وارد خواهد آمد. اگر کسی به دروغ ادعای نبوت کند، والدینش او را منع و تهدید به مرگ خواهند نمود. انسان نمی‌تواند به روشنی ادعای نبوت نماید، مگر اینکه واقعاً از طرف خدا فرستاده شده باشند.

۱۳: ۶ اگر نبی کاذب مضروب یا مجروح شده باشد، از او راجع به زخمی که در دستانش است، سوال می‌کنند، و او پاسخ می‌دهد: «در خانه دوستان خویش مجروح شده‌ام» ولی پاسخ او مبهم و قانع کننده نیست، چون خودزنی بخشی از آئین انبیاء دروغین بوده است (ر.ک اول پادشاهان ۲۸: ۱۸ و ارمیا ۶: ۱۶).

بسیاری از معلمین و واعظان امین کلام، آیه ششم را اشاره‌ای به خداوند ما عیسی مسیح و زخم دستان او در اثر میخکوب شدن بر صلیب می‌دانند. اما باتوجه به اینکه در آیه صراحتاً به «نبی کاذب» اشاره شده، اطلاق چنین مفهومی به آن مشکل به نظر می‌رسد.

ما باید مراقب باشیم که مبدا در اثر شوقی که به حفظ «نبوت‌های مسیحائی» عهد عتیق و مصون داشتن آن از تفسیر مفسران بی‌ایمان داریم، آنها را غیر از آنچه که هستند تفسیر می‌کنیم. گذشته از آن، خداوند ما در خانه دوستانش مجروح نشد، بلکه به دست شریرترین دشمنانش مجروح شد.

ح. مسیحا قربانی و قوم پراکنده خواهند شد (۷:۱۳)

آیه هفتم، آغاز بخشی است که تمام ایمانداران آن را «نبوت مسیحائی» می‌نامند. یهوه فرمان می‌دهد که شمشیر بر ضد عیسی‌ای خداوند، برخیزد. شبان در جلجتا زده خواهد شد و یهودیان پراکنده خواهند شد.

ط. باقی مانده قوم به سوی خداوند باز خواهند گشت (۸:۱۳ و ۹)

دو سوم قوم یهود بخاطر انکار عیسی مسیح خداوند در دوران «عذاب بزرگ» خواهند مرد، و یک سوم بقیه زنده خواهند ماند. این تعداد باقی مانده مانند نقره و طلا، مصفی خواهند شد. آنها خدا را خواهند شناخت، و خدا آنها را به عنوان مردم خودش، خواهد شناخت.

ی. امت‌ها بر علیه اورشلیم متحد خواهند شد (۱:۱۴ و ۲)

عبارت «روز خداوند» در اینجا، اشاره به محاصره آخر اورشلیم توسط امت‌ها است. ارتش‌های مهاجم غنیمت‌هایی را که از اورشلیم به دست آورده‌اند، تقسیم می‌کنند و نصف مردم شهر اسیر خواهند شد و بقیه مردم شهر باقی می‌مانند.

ک. خداوند شخصاً وارد عمل خواهد شد (۵:۳:۱۴)

سپس خداوند به کوه زیتون خواهد آمد و کوه به دو بخش شکافته خواهد شد، بخشی به سمت شمال و بخشی به سوی جنوب با دره‌ای بسیار بزرگ در میان آن. زکریا به شنوندگان نبوتش می‌گوید «بدین گونه خدای من خواهد آمد و جمیع مقدسان همراه [شما]»

ل. تغییرات کیهانی و سایر نشانه‌ها در آن روز (۶:۱۴ و ۷)

معنی دقیق این بخش آنچنان مبهم است که بسیاری از ترجمه‌های تازه (نظیر موغات، RSV، NEB، NIV) به تعدیل ترجمه‌های کهن پرداخته‌اند که در بردارنده این ایده است که «شدت گرما کاسته خواهد شد». بالدوین ترجمه دیگری از بخش آخر آیه ششم در نسخه عبری دارد: «اجرام پرشکوه (ستارگان) منجمد می‌شوند و نور خود را از دست خواهند داد.»

معنی عمومی این بخش روشن است: «تغییرات پیش بینی شده، کیهانی خواهد بود.»

آن‌گر که ترجمه‌های تازه را قبول ندارد آن روز (روز خداوند) را یک دوره می‌داند، نه یک فاصله ۲۴ ساعته و آن را با رساله اشعیا ۲۶:۳۰ مرتبط می‌سازد.

در روزی که خداوند زخم‌های قوم خود را ترمیم خواهد کرد و کوفتگی آنها را شفا خواهد داد، نور ماه چون نور خورشید و نور خورشید هفت چندان و چون تابش هفت روز خواهد بود.

م. نهر آب زنده (۸:۱۴)

نهر آب‌های زنده از اورشلیم جاری خواهد شد، بخشی به سوی دریای مرده (بحرالمیت - دریای شروق) و بخشی به دریای مدیترانه (دریای غرب) در تمام فصول جاری خواهند شد.

ن. مسیح به عنوان پادشاه سلطنت خواهد نمود (۹:۱۳)

یهوه بر تمامی زمین پادشاه خواهد بود و به عنوان تنها پادشاه واقعی شناخته خواهد شد.

س. تغییرات جغرافیایی در روی زمین (۱۰:۱۴)

تمامی زمین تبدیل به دشت خواهد شد و اورشلیم بر فراز تمامی دشت‌ها خواهد ایستاد.

ع. اورشلیم آباد و مسکونی خواهد شد (۱۱:۱۴)

اورشلیم مکانی امن و مسکونی خواهد شد و مردمانی که در آن ساکن می‌شوند دیگر در خطر تهاجم دشمنان و ویرانی قرار نخواهند گرفت.

ف. قوم‌های دشمن مبتلا خواهند شد (۱۵:۱۲-۱۴)

از نظرگاه شماری این آیات مرتبط است با ۳:۱۴ همین رساله که به توصیف پیروزی مسیح بر دشمنان اسرائیل می‌پردازد. این دشمنان دچار بلاهای سخت خواهند شد - «گوشت ایشان درحالتی که بر پایهای خود ایستاده باشند، کاهیده خواهد شد و چشمانشان در حدقه گذاخته خواهد گردید و زبان ایشان در دهانشان کاهیده خواهد گشت.» در آن روز اضطراب عظیمی از جانب خداوند، در میان دشمنان خواهد بود. یهودا نیز در دفاع از اورشلیم شرکت خواهد نمود و غنائم فراوان به دست خواهند آورد.

ص. باقی مانده دشمنان در اورشلیم عبادت نمود و کسانی که به عبادت نمی‌آیند، دچار قحطی خواهند شد (۱۹:۱۶-۱۴)

افرادی که از قوم‌های دشمن زنده مانده‌اند، سالیانه به اورشلیم برای ستایش و عبادت پادشاه، یهوه صباوت به اورشلیم خواهند آمد و «عید خیمه‌ها» را نگه خواهند داشت. یانگر در تفسیر این آیات می‌گوید.

«عید خیمه‌ها»، تنها یک مراسم و عید از هفت عید یهودی است که در این نبوت در عصر ملکوت مراعات می‌شود.

کسانی که از آمدن به اورشلیم و ستایش یهوه سرباز زنند به شدت صدمه خواهند دید، مخصوصاً از مصر به عنوان یکی از کشورهای متمدن یاد شده که در آنجا دیگر باران نخواهد بارید.

غ. ظروف معمولی در معبد مقدس خداوند خواهند شد و تاجران در خانه خداوند تجارت نخواهند نمود (۲۰:۱۴ و ۲۱)

در آن روز همه چیز «مقدس خداوند» خواهد شد و تفاوتی بین «مقدس» و «دهری» نخواهد بود. حتی زنگ‌ها، اسب‌ها و ظروف معمولی در اورشلیم و یهودا، مقدس خواهند شد. و بار دیگر هیچ کنعانی در خانه یهوه صباپوت نخواهد بود.